ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 29ης Νοεμβρίου 1978 *

Στην υπόθεση 83/78,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Resident Magistrate, County Armagh (Βόρεια Ιρλανδία), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Pigs Marketing Board (Βόρεια Ιρλανδία)

και

Raymond Redmond, εκτροφέα χοίρων,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία ορισμένων διατάξεων της Συνθήκης ΕΟΚ και των κανονισμών της κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος, εν όψει της εθνικής νομοθεσίας που ισχύει στη Βόρεια Ιρλανδία για τη μεταφορά και εμπορία χοίρων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους H. Kutscher, πρόεδρο, Mackenzie Stuart, πρόεδρο τμήματος, και A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe και G. Bosco, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Reischl
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1977, που διαβιβάστηκε με επιστολή της 10ης Μαρτίου 1980 και περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Μαρτίου, ο RESIDENT MAGISTRATE, ARMAGH, υπέβαλε στο Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης, διάφορα ερωτήματα που αφορούν την ερμηνεία του κανονισμού 2759/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/014), ορισμένων διατάξεων της Συνθήκης περί καταργήσεως των ποσοτικών περιορισμών (άρθρο 30 επ.), περί κοινής γεωργικής πολιτικής (ιδίως το άρθρο 40), περί των διατάξεων των σχετικών με κρατικά μονοπώλια και με επιχειρήσεις που έχουν ειδικά και αποκλειστικά δικαιώματα (άρθρα 37 και 90) και περί των κανόνων ανταγωνισμού (άρθρα 85 και 86), καθώς και του κανονισμού 26 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1962, που θέτει σε εφαρμογή ορισμένους κανόνες ανταγωνισμού επί της παραγωγής και του εμπορίου γεωργικών προϊόντων (OFFICIAL JOURNAL, ENGLISH SPECIAL EDITION 1959-1962, σ. 129).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο της ποινικής διώξεως ενός εκτροφέα χοίρων για παράβαση των διατάξεων που ισχύουν στη Βόρεια Ιρλανδία, βάσει της τοπικής νομοθεσίας, στον τομέα της εμπορίας χοιρινού κρέατος, γνωστής με την ονομασία «PIGS MARKETING SCHEME», που διευθύνεται από έναν οργανισμό, αποκαλούμενο «PIGS MARKETING BOARD» (εφεξής: BOARD), συστάθηκε με την ίδια νομοθεσία και αποτελείται εν μέρει από παραγωγούς και εν μέρει από εκπροσώπους του Υπουργείου Γεωργίας, ελέγχεται δε από το τελευταίο.

3 Από τα στοιχεία της αποφάσεως παραπομπής προκύπτει ότι το σύστημα αυτό εφαρμόζεται σε παχείς χοίρους, που είναι γνωστοί ως «BACON PIGS» (χοίροι για μπέικον), για τους οποίους η σχετική νομοθεσία ορίζει ότι ζυγίζουν πάνω από 77 κιλά ζωντανοί.

4 Οι χοίροι αυτοί μπορούν να πωληθούν από παραγωγούς μόνο προς ή μέσω του BOARD.

5 Ο BOARD έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να εμπορεύεται χοίρους για μπέικον και την εξουσία να καθορίζει, σε σχέση με τους παραγωγούς, τις τιμές και όλους τους άλλους όρους πωλήσεως.

6 Προς τούτο, η σχετική νομοθεσία απαγορεύει την πώληση τέτοιων χοίρων — εκτός ορισμένων εξαιρέσεων — από άλλα πρόσωπα πλην παραγωγών που έχουν εγγραφεί στον BOARD, καθώς και κάθε πώληση από τους παραγωγούς αυτούς, η οποία δεν γίνεται παρά προς τον ίδιο τον BOARD ή μέσω αυτού.

7 Οι διατάξεις αυτές συμπληρώθηκαν από τους MOVEMENT OF PIGS REGULATIONS 1972, που απαγορεύουν κάθε μεταφορά χοίρων για μπέικον, εκτός μόνο προς ένα κέντρο αγοράς του BOARD και με την κάλυψη αδείας μεταφοράς που εκδίδει ο BOARD.

8 Παραβάσεις των διατάξεων που αναφέρονται ανωτέρω τιμωρούνται με πρόστιμο ή και με φυλάκιση, πέραν της κατασχέσεως των εν λόγω χοίρων.

9 Από την απόφαση παραπομπής προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος στην κύρια δίκη, ο οποίος στις 12 Ιανουαρίου 1977 μετέφερε 75 χοίρους για μπέικον χωρίς άδεια του BOARD, διώχθηκε κατόπιν καταγγελίας του BOARD ενώπιον του RESIDENT MAGISTRATE, ARMAGH, για παραβίαση του κανονισμού 4 (1) των MOVEMENT OF PIGS REGULATIONS (Βόρεια Ιρλανδία) 1972 και του άρθρου 17 (4A) του AGRICULTURAL MARKETING ACT (Βόρεια Ιρλανδία) 1964, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.

10 Συγχρόνως, ο BOARD ζήτησε την κατάσχεση του εμπορεύματος, αλλά εν συνεχεία απέσυρε το αίτημα αυτό, καθόσον ο κατηγορούμενος είχε αποδεχτεί την ενοχή του.

11 Ο κατηγορούμενος ισχυρίστηκε ενώπιον του RESIDENT MAGISTRATE ότι οι διατάξεις του PIGS MARKETING SCHEME και των MOVEMENT OF PIGS REGULATIONS, δυνάμει των οποίων κατηγορήθηκε, ήταν ασυμβίβαστες προς τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, ιδίως δε προς τους κανονισμούς περί κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος και τις διατάξεις της Συνθήκης περί ανταγωνισμού.

12 Ο BOARD ισχυρίστηκε ότι το PIGS MARKETING SCHEME συμβιβαζόταν με την κοινή αγορά και επικαλέστηκε το άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΟΚ περί κρατικών μονοπωλίων εμπορικού χαρακτήρα και το άρθρο 44 της Πράξης Προσχωρήσεως, που τάσσει, για την προσαρμογή των μονοπωλίων αυτών στις απαιτήσεις της κοινής αγοράς, προθεσμία λήγουσα στις 31 Δεκεμβρίου 1977.

13 Ενόψει της αμφισβητήσεως αυτής, ο RESIDENT MAGISTRATE έκρινε ότι, δοθέντος ότι η καταγγελία έγινε ενώπιόν του βάσει της ποινικής νομοθεσίας, η

εφαρμογή της οποίας θα συνεπαγόταν ενδεχομένως πρόστιμο ή φυλάκιση ή και τα δύο για τον κατηγορούμενο, ήταν απαραίτητο να διαπιστωθεί κατά πόσο τέτοια καταδίκη είναι ασυμβίβαστη προς το κοινοτικό δίκαιο.

14 Για την αποσαφήνιση του ζητήματος αυτού, ο RESIDENT MAGISTRATE, με απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 1977, παρέπεμψε το θέμα στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προκειμένου να αποφανθεί αυτό περί του αν η καταδίκη του κατηγορουμένου, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει στη Βόρεια Ιρλανδία, συμβιβαζόταν με το κοινοτικό δίκαιο.

15 Με την απόφασή του ο RESIDENT MAGISTRATE διατύπωσε τα εξής ερωτήματα:

«Αποτελεί ο PIGS MARKETING BOARD (Βόρεια Ιρλανδία) "επιχείρηση"; Αποτελεί "εθνική οργάνωση αγοράς"; Αποτελεί "κρατικό μονοπώλιο εμπορικού χαρακτήρα"; Αποτελεί και τα τρία ή συνδυασμό δύο από τα τρία;

1) Αν αποτελεί "επιχείρηση", πρόκειται για επιχείρηση που ανταποκρίνεται στην έννοια και τους σκοπούς των άρθρων 85 και 86; Αν ναι, οι δραστηριότητες του BOARD, ενόψει των διατάξεων που το διέπουν, είναι σαφώς αντίθετες προς τα άρθρα αυτά, ιδίως το άρθρο 85, παράγραφος 1, εδάφια α' , β' και γ' .

2) Αν αποτελεί "εθνική οργάνωση αγοράς", εμπίπτει στο άρθρο 2 του κανονισμού 26, ώστε να είναι σε θέση να τύχει των εξαιρέσεων που προβλέπονται εκεί; Κατά τη γνώμη μου, ο ειδικός αυτός κανονισμός δεν έχει εφαρμογή παρά μόνο σε εθνικές οργανώσεις αγοράς, που ιδρύονται κατόπιν συμφωνίας και δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα. Ο BOARD διευθύνει το σύστημά του, επιβάλλοντας υποχρεώσεις και περιορισμούς όπως: "Παραγωγός που δεν είναι ούτε εγγεγραμμένος ούτε απαλλαγμένος της εγγραφής δεν μπορεί να πωλεί χοίρους." Αλλά, έστω κι αν ο BOARD καλύπτεται από την έννοια και τους σκοπούς του άρθρου 2 του κανονισμού 26, δεν προσκομίστηκε καμία απόδειξη, ούτε από την έρευνά μου κατέστη δυνατή η αποκάλυψη αποφάσεως της Επιτροπής της Κοινής Αγοράς περί εξαιρέσεως του BOARD από την εφαρμογή του άρθρου 85 της Συνθήκης της Ρώμης.

3) Αν αποτελεί "κρατικό μονοπώλιο εμπορικού χαρακτήρα", εμπίπτει στην έννοια του άρθρου 37, παράγραφος 1, της Συνθήκης της Ρώμης, ώστε να τυγχάνει της προστασίας του άρθρου 44 της Συνθήκης Προσχωρήσεως, που προβλέπει μεταβατική περίοδο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1977;

4) Αν αποτελεί "κρατικό μονοπώλιο εμπορικού χαρακτήρα" κατά την έννοια του άρθρου 37 της Συνθήκης της Ρώμης και η περίοδος χάριτος για τη διαρ-

ρύθμιση δεν εκπνέει πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1977, τον προστατεύει αυτό από το άμεσο αποτέλεσμα των άρθρων 85 και 86 μέχρι την ημερομηνία αυτή; ' Η μπορεί να προβληθεί ο ισχυρισμός ότι ο όρος "επιχειρήσεις", κατά την έννοια των άρθρων 85 και 86, μπορεί να νοηθεί ότι περιλαμβάνει τα κρατικά μονοπώλια; Ο πληρεξούσιος του BOARD υποστήριξε ότι ο όρος "επιχειρήσεις" δεν προσδιορίζεται, αλλά χρησιμοποιείται για να γίνει διάκριση από τα "κρατικά μονοπώλια".

5) Εμπίπτουν οι δραστηριότητες του BOARD στις διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 3, ώστε αυτός να εξαιρείται της εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1; Το ζήτημα αυτό δεν ανέκυψε. Αν ο BOARD εξαιρείται από την εφαρμογή του άρθρου 85, δυνάμει της παραγράφου 3, δεν είναι αναγκαία η επάνοδος στο επιχείρημα περί της "μεταβατικής περιόδου".

6) Και όσον αφορά το άρθρο 8 της Συνθήκης της Ρώμης, που ορίζει ότι:

"1. Η κοινή αγορά πραγματοποιείται προοδευτικώς κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δώδεκα ετών (...)

2. Σε κάθε στάδιο αντιστοιχεί ένα σύνολο μέτρων που πρέπει να ληφθούν και εκτελεσθούν ταυτοχρόνως."

Αφορά η διάταξη αυτή την παρούσα υπόθεση;»

16 Ο BOARD άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Εφετείου της Βόρειας Ιρλανδίας στο Μπέλφαστ, από το οποίο ζήτησε να αποφανθεί κατά πόσο το MAGISTRATE'S COURT μπορούσε νόμιμα να παραπέμψει το θέμα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και να εξετάσει, προς τούτο, κατά πόσο είχε πράγματι ανακύψει ζήτημα ερμηνείας της Συνθήκης κατά τη διαδικασία ενώπιον του MAGISTRATE'S COURT· σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, κατά πόσο ήταν αναγκαία μια απόφαση για το θέμα αυτό, για να μπορέσει ο MAGISTRATE να εκδώσει την απόφασή του· τέλος, κατά πόσο το MAGISTRATE'S COURT είχε ασκήσει ορθά τη διακριτική του ευχέρεια να παραπέμψει το θέμα στο Δικαστήριο.

17 Το Εφετείο, αφού εξέθεσε τους λόγους που οδήγησαν τον RESIDENT MAGISTRATE να κάνει χρήση της διαδικασίας του άρθρου 177 για έκδοση προδικαστικής απόφασης και αφού θεώρησε ότι ανήκε στη διακριτική ευχέρεια του MAGISTRATE να αποσαφηνίσει τα νομικά ζητήματα που σχετίζονται με την άσκηση της δικής του δικαιοδοσίας, απέρριψε την έφεση του BOARD με απόφαση της 8ης Μαρτίου 1978.

18 Στις 10 Μαρτίου 1978, ο RESIDENT MAGISTRATE διαβίβασε την απόφασή του, της 19ης Σεπτεμβρίου 1977, στο Δικαστήριο με έγγραφο στο οποίο ανέφερε ότι «ανέκυψε θέμα (...) κατά πόσο το εγχώριο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να δικάσει εφαρμόζοντας ορισμένες διατάξεις τη νομοθεσίας της Βόρειας Ιρλανδίας» και ότι τα περιστατικά της υποθέσεως και τα ανακύψαντα ερωτήματα στην απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 1977 «προκαλούν επίσης, παρεμπιπτόντως, τα κάτωθι ερωτήματα:

1) Έχουν τα άρθρα 30, 31, 32, 34, 37, 40, 41, 42, 43, 85, 86 και 90 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας άμεση ισχύ, ώστε να απονέμουν στα άτομα δικαιώματα, τα οποία οφείλουν να προστατεύουν τα δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου;

2) Έχουν οι κανονισμοί 121/67, 2759/75 και όλοι οι άλλοι κανονισμοί περί της κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος, που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, άμεση ισχύ, ώστε να απονέμουν στα άτομα δικαιώματα, τα οποία οφείλουν να προστατεύουν τα δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου;

3) Βάσει της ορθής ερμηνείας μόνον των άρθρων και κανονισμών ή οποιασδήποτε άλλης διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, είναι το "PIGS MARKETING SCHEME" (σύστημα εμπορίας χοίρων), που ισχύει στη Βόρεια Ιρλανδία, αντίθετο προς τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου;

4) Κατ' εφαρμογή των ανωτέρω άρθρων, κανονισμών ή οποιασδήποτε σχετικής διατάξεως κοινοτικού δικαίου, μπορεί να επιτραπεί σε ένα κράτος μέλος:

α) να διατηρεί εθνική οργάνωση αγοράς, ενώ ισχύει η κοινή οργάνωση αγοράς·

β) να υποχρεώνει τους παραγωγούς που βρίσκονται στη δικαιοδοσία του να εγγράφονται στον "PIGS MARKETING BOARD (Βόρεια Ιρλανδία)" (Οργανισμό Εμπορίας Χοίρων της Βόρειας Ιρλανδίας), πριν να μπορούν να πωλούν χοίρους·

γ) να υποχρεώνει τους παραγωγούς που βρίσκονται στη δικαιοδοσία του να συνάπτουν συμβάσεις με τον "BOARD" και να πωλούν χοίρους μόνο στον "BOARD" σε τιμές και ποσότητες που αυτός καθορίζει·

δ) να επιτρέπει στον "BOARD" να αγοράζει κάθε χοίρο που υπόκειται στο σύστημα εμπορίας, παρεμβαίνοντας ρητώς ή σιωπηρώς;

5) Συνιστά η επιβολή των προαναφερθεισών υποχρεώσεων, στο πλαίσιο της συνολικής κανονιστικής ρυθμίσεως του αριθμού των παραγόμενων χοίρων, των πωλήσεων και των ελεγχόμενων τιμών, παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, κατά το μέτρο που αυτές μπορεί να αποτελούν μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος με ποσοστικό περιορισμό στις εξαγωγές, λαμβανομένου υπόψη ότι η εν λόγω νομοθεσία της Βόρειας Ιρλανδίας έχει ως έναν από τους κύριους σκοπούς της και αποτελέσματά της την παρεμπόδιση εξαγωγής χοίρων προς τη Δημοκρατία της Ιρλανδίας;

6) Υπόκειταν το Ηνωμένο Βασίλειο κατά την ημερομηνία της προσχωρήσεως σε κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της γεωργίας και, ειδικότερα, σχετικά με το χοιρινό κρέας και τους ζωντανούς χοίρους; Αν ναι, η κοινή αυτή οργάνωση ίσχυσε από 1ης Φεβρουαρίου 1973;

7) Δικαιούταν το Ηνωμένο Βασίλειο να εισαγάγει, τον Μάιο του 1972, τους MOVEMENTS OF PIGS REGULATIONS (Βόρεια Ιρλανδία) (κανονισμός του 1972 περί μεταφοράς χοίρων);»

19 Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου εξέθεσε, τόσο με τις γραπτές παρατηρήσεις της, όσο και με την προφορική ανάπτυξή τους ενώπιον του Δικαστηρίου, ορισμένες σκέψεις που αφορούν τα ερωτήματα που υπέβαλε ο RESIDENT MAGISTRATE.

20 Ισχυρίζεται, αφενός, ότι τα ερωτήματα, που περιέχονται στην απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 1977, είναι κατά το πλείστον όχι μόνο ερωτήματα ερμηνείας, αλλά ερωτήματα σχετικά με την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και ότι ως εκ τούτου δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αποφάσεως του Δικαστηρίου.

21 Αφετέρου, τα ερωτήματα που διατυπώνονται στη συνοδευτική επιστολή της 10ης Μαρτίου 1978, τα οποία χαρακτηρίζονται από τον ίδιο το MAGISTRATE (δικαστή) ως ανακύψαντα μόνο «παρεμπιπτόντως», δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν εγκύρως παραπεμφθεί στο Δικαστήριο.

22 Εν όψει του μεγάλου αριθμού των ερωτημάτων που υποβλήθηκαν και λαμβανομένων υπόψη του πολύπλοκου και της σπουδαιότητας της υποθέσεως, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δήλωσε ότι δυσκολεύεται να εντοπίσει τα

νομικά προβλήματα που ανέκυψαν στο πλαίσιο της διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του RESIDENT MAGISTRATE.

23 Για το λόγο αυτό, η Κυβέρνηση ζήτησε από το Δικαστήριο, προκειμένου να της επιτραπεί να προετοιμάσει τη θέση της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, να προσδιορίσει εκ των προτέρων τα ερωτήματα που θεωρεί κρίσιμα.

24 Στην παρούσα φάση, μόνη η εξέταση των άρθρων 34 και 37 της Συνθήκης — που αφορούν αντιστοίχως τους ποσοτικούς περιορισμούς στις εξαγωγές και το καθεστώς των κρατικών μονοπωλίων — φαίνεται στην Κυβέρνηση ότι είναι αναγκαία για την επίλυση των προβλημάτων που ανέκυψαν ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου.

25 Όσον αφορά την κατανομή της δικαιοδοσίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, κατά το άρθρο 177 της Συνθήκης, το εθνικό δικαστήριο, το οποίο είναι το μόνο που έχει άμεση γνώση των περιστατικών της υποθέσεως και των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι διάδικοι και το οποίο οφείλει να αποφανθεί επί της υποθέσεως, βρίσκεται σε καλύτερη θέση για να κρίνει, με πλήρη γνώση του ενώπιόν του θέματος, το κρίσιμο των νομικών ζητημάτων που δημιουργεί η ενώπιόν του διαφορά και την ανάγκη εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, για να μπορέσει να εκδώσει την απόφασή του.

26 Πάντως, σε περίπτωση που τα ερωτήματα δεν έχουν διατυπωθεί κατάλληλα ή εκφεύγουν από το πλαίσιο των εξουσιών που παρασχέθηκαν στο Δικαστήριο με το άρθρο 177, αυτό είναι ελεύθερο να εξαγάγει, από το σύνολο των στοιχείων που του παρέχει το εθνικό δικαστήριο και ιδίως από την αιτιολογία της αποφάσεως παραπομπής, τα στοιχεία του κοινοτικού δικαίου, τα οποία, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της διαφοράς, χρειάζονται ερμηνεία ή, ανάλογα με την περίπτωση, εκτίμηση του κύρους τους.

27 Πρέπει να σημειωθεί σχετικά ότι ο RESIDENT MAGISTRATE έχει, με την από 19 Σεπτεμβρίου 1977 απόφασή του, σαφώς εκφράσει τις αμφιβολίες που έχει ως προς την κατάταξη του επίδικου συστήματος από πλευράς διατάξεως κοινοτικού δικαίου και έχει καταστήσει γνωστό ότι η επίλυση αυτού του προδικαστικού ερωτήματος πρέπει να εξαρτηθεί από την επιλογή που θα γίνει μεταξύ των διαφόρων διατάξεων που έχουν επικαλεστεί οι διάδικοι.

28 Τα ερωτήματα που περιέχονται στην επιστολή της 10ης Μαρτίου 1978 προήλθαν προδήλως από τον ισχυρισμό του BOARD ενώπιον του Εφετείου του Μπέλφαστ, ότι ο RESIDENT MAGISTRATE δεν άσκησε προσηκόντως τη διακριτική του εξουσία, όσον αφορά τα νομικά ζητήματα που ανέκυψαν και την ανάγκη παραπομπής τους στο Δικαστήριο.

29 Εν πάση περιπτώσει, η σύγκριση με την απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 1977 καταδεικνύει ότι τα συμπληρωματικά ερωτήματα αποσκοπούν απλώς να επεξηγήσουν και να διευκρινίσουν τα προηγουμένως υποβληθέντα ερωτήματα.

30 Επομένως, πρέπει να εξεταστούν από κοινού οι δύο σειρές ερωτημάτων, ώστε να συναχθούν τα προβλήματα ερμηνείας που ανέκυψαν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας ενώπιον του RESIDENT MAGISTRATE.

31 Όσον αφορά τη δυσχέρεια ανευρέσεως που αναφέρει η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, μέσα στο ευρύ πλέγμα των ερωτημάτων του RESIDENT MAGISTRATE, εκείνων που πρέπει να θεωρηθούν αποφασιστικά, δεν παρίσταται δυνατό στο Δικαστήριο να παράσχει προηγούμενες ενδείξεις, κατόπιν αιτήσεως ενός των διαδίκων της παρούσας δίκης, χωρίς να διακινδυνεύσει να καθορίσει τη θέση του πριν από την τελική του απόφαση και, επί πλέον, χωρίς να παραβλάψει τις δυνατότητες άμυνας των λοιπών διαδίκων.

Επί του νομικού χαρακτηρισμού του PIGS MARKETING SCHEME εν όψει των διατάξεων της Συνθήκης και του παραγώγου δικαίου

32 Προδικαστικώς, ο RESIDENT MAGISTRATE επιθυμεί να διαφωτιστεί επί όλων των κριτηρίων ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου με τα οποία θα μπορέσει να προβεί στο νομικό χαρακτηρισμό του PIGS MARKETING SCHEME εν όψει των διατάξεων της Συνθήκης και του παραγώγου δικαίου, με σκοπό να εντοπίσει τις διατάξεις εκείνες που θα του επιτρέψουν να αποφανθεί επί του συμβιβαστού του συστήματος αυτού με το κοινοτικό δίκαιο.

33 Εν προκειμένω, αντιμετωπίζονται τρεις πιθανότητες: πρώτον, ότι το PIGS MARKETING SCHEME και το όργανο διαχειρίσεώς του, ο BOARD, πρέπει να θεωρηθούν ως «κρατικό μονοπώλιο εμπορικού χαρακτήρα» κατά την έννοια του άρθρου 37 της Συνθήκης — οπότε οι δραστηριότητές του πρέπει να εξαιρεθούν, τουλάχιστον μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1977, δυνάμει του άρθρου 44 της Πράξεως Προσχωρήσεως, από την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης περί ποσοστικών περιορισμών — ή, δεύτερον, ως «επιχείρηση», με τη συνέπεια ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της Συνθήκης περί ανταγωνισμού, υπό την επιφύλαξη όμως των ειδικών προνομίων που ενδεχομένως απορρέουν από το άρθρο 90, ή, τέλος, ως «εθνική οργάνωση αγοράς», οπότε θα ανέκυπτε το πρόβλημα του συμβιβαστού τέτοιας οργανώσεως με την κοινή οργάνωση αγοράς που υφίσταται στον εν λόγω τομέα.

34 Η απάντηση σ' αυτό το ζήτημα νομικού χαρακτηρισμού πρέπει να συναχθεί από το γενικό σύστημα της Συνθήκης ΕΟΚ και από τη λειτουργία, μέσα στο σύστημα αυτό, των διατάξεων περί γεωργίας.

35 Σχετικά, πρέπει να λεχθεί ότι το PIGS MARKETING SCHEME αφορά έναν τομέα της οικονομικής δραστηριότητας, ήτοι την παραγωγή και εμπορία ειδικής κατηγορίας χοίρων, που εμπίπτουν σε μια κοινή οργάνωση αγοράς, η οποία κατά το χρόνο προσχωρήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου διείπετο από τον κανονισμό 121/67 της 13ης Ιουνίου 1967 (OFFICIAL JOURNAL, ENGLISH SPECIAL EDITION 1967, σ. 46) και κατά τον κρίσιμο χρόνο από τον κανονισμό 2759/75 της 29ης Οκτωβρίου 1975, που εξακολουθεί να ισχύει μέχρι σήμερα.

36 Δεν αμφισβητείται ότι αυτή η κοινή οργάνωση αγοράς είχε εφαρμογή σε ολόκληρο το έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου, δυνάμει των γενικών διατάξεων της Πράξεως Προσχωρήσεως και του ειδικού κανόνα του άρθρου 60, παράγραφος 1, της πράξεως αυτής, από 1ης Φεβρουαρίου 1973.

37 Από το άρθρο 38, παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΟΚ προκύπτει ότι οι διατάξεις της Συνθήκης περί κοινής γεωργικής πολιτικής υπερέχουν, σε περίπτωση διαστάσεως, έναντι των λοιπών κανόνων περί ιδρύσεως της κοινής αγοράς.

38 Οι ειδικές διατάξεις που ιδρύουν μια κοινή οργάνωση αγοράς υπερέχουν, επομένως, στον εν λόγω τομέα, σε σχέση με το καθεστώς που προβλέπεται στο άρθρο 37 υπέρ των κρατικών μονοπωλίων εμπορικού χαρακτήρα.

39 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της ειδικής προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 44 της Πράξεως Προσχωρήσεως, για να καλύψει εθνικούς κανόνες και την ενέργεια ενός εθνικού οργανισμού όπως ο BOARD, που αφορούν τομέα για τον οποίο υφίσταται κοινή οργάνωση αγοράς.

40 Είναι, επομένως, αδιάφορο το αν το PIGS MARKETING SCHEME και ο BOARD έχουν χαρακτήρα «κρατικού μονοπωλίου» κατά την έννοια του άρθρου 37, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διατάξεως αυτής αποκλειόταν εν πάση περιπτώσει από 1ης Φεβρουαρίου 1973, λόγω της επεκτάσεως της κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος στο Ηνωμένο Βασίλειο.

41 Με τις παρατηρήσεις του που υπέβαλε προς το Δικαστήριο, ο BOARD υποστήριξε ότι θεωρεί τον εαυτό του, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των δραστηριοτήτων του και των εξουσιών που του έχει απονείμει η νομοθεσία της Βόρειας Ιρλανδίας, ως επιχείρηση, η οποία έχει «ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα» υπό την έννοια του άρθρου 90 της Συνθήκης.

42 Ισχυρίζεται ότι η διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με το άρθρο 37 περί κρατικών μονοπωλίων, έχει ως αποτέλεσμα την εξαίρεση των δραστηριοτήτων του από

την εφαρμογή των γενικών κανόνων περί της κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος.

43 Σχετικά πρέπει να παρατηρηθεί ότι, πέραν από το ό,τι έχει λεχθεί ανωτέρω για το αντικείμενο του άρθρου 37, το άρθρο 90, παράγραφος 1, ορίζει ρητώς ότι τα κράτη μέλη, όσον αφορά τις εν λόγω επιχειρήσεις, «δε θεσπίζουν ούτε διατηρούν μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες της παρούσης συνθήκης».

44 Ο χαρακτηρισμός του BOARD ως επιχειρήσεως, που έχει ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα κατά την έννοια του άρθρου 90, δεν θα είχε επομένως ως αποτέλεσμα την εξαίρεση των δραστηριοτήτων του από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου ή ειδικότερα από εκείνες που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών.

45 Τέλος, έχει υποβληθεί το ερώτημα κατά πόσο οι δραστηριότητες του BOARD μπορούν να αναγνωριστούν ως ειδικό καθεστώς, κατά το μέτρο που το PIGS MARKETING SCHEME αποτελεί «εθνική οργάνωση αγοράς».

46 Στη διαδικασία ενώπιον του RESIDENT MAGISTRATE, η έννοια αυτή φαίνεται να έχει ληφθεί ειδικότερα από το άρθρο 2 του κανονισμού 26, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και στο εμπόριο γεωργικών προϊόντων.

47 Όπως το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να τονίσει στην απόφασή του της 10ης Δεκεμβρίου 1974 στην υπόθεση 48/74, CHARMASSON [(1974) ECR, σ. 1383], στο σύστημα της Συνθήκης οι εθνικές οργανώσεις αγοράς δεν ήταν αποδεκτές παρά μόνον προσωρινά και προορίζονταν να αντικατασταθούν, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 3, από την ίδρυση κοινών οργανώσεων αγοράς.

48 Εκτός από τα προϊόντα για τα οποία υπάρχει επιφύλαξη δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 2 της Πράξεως Προσχωρήσεως, η αντικατάσταση αυτή έγινε, για το Ηνωμένο Βασίλειο, δυνάμει της ίδιας πράξεως της 1ης Φεβρουαρίου 1973, όπως προεκτέθηκε.

49 Όσον αφορά την αναφορά του κανονισμού 26 στις εθνικές οργανώσεις αγοράς, πρέπει να τονιστεί το γεγονός ότι οι διατάξεις του κανονισμού αυτού, που φέρει ημερομηνία 4 Απριλίου 1962, λαμβάνουν υπόψη τους όρους που επικρατούσαν κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, στη δε πέμπτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου του κανονισμού γίνονται όλες οι επιφυλάξεις όσον αφορά τη μετέπειτα πραγματοποίηση μιας κοινής γεωργικής πολιτικής.

50 Επομένως, είναι επίσης αδιάφορο το ερώτημα αν το PIGS MARKETING SCHEME της Βόρειας Ιρλανδίας μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εθνική οργάνωση αγοράς».

Επί της θέσεως του PIGS MARKETING SCHEME έναντι της κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος

51 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα κρίσιμα ερωτήματα για την επίλυση της διαφοράς ενώπιον του RESIDENT MAGISTRATE αφορούν το αν συμβιβάζεται με τις διατάξεις περί της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων και την κοινή οργάνωση αγοράς χοιρινού κρέατος σύστημα αγοράς που έχει θεσπιστεί με τη νομοθεσία κράτους μέλους και διευθύνεται από οργανισμό που έχει εξουσία, χάρη στα μέσα δημόσιου καταναγκασμού που διαθέτει, να ελέγχει τον τομέα της εν λόγω αγοράς με μέτρα όπως η εξάρτηση της διαθέσεως στο εμπόριο των εμπορευμάτων από την απαίτηση εγγραφής του παραγωγού στον εν λόγω οργανισμό, η απαγόρευση κάθε πωλήσεως που δεν γίνεται στον οργανισμό αυτό ή μέσω αυτού υπό όρους που αυτός προσδιορίζει, καθώς και η απαγόρευση κάθε μεταφοράς των οικείων εμπορευμάτων χωρίς άδεια.

52 Για να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα αυτά, χρειάζεται να αποσαφηνιστεί πρώτα η σχέση που υφίσταται, αφενός, μεταξύ των κανονισμών που αναφέρει ο RESIDENT MAGISTRATE, ήτοι των κανονισμών 121/67 και 2759/75 και, αφετέρου, των διατάξεων της Συνθήκης περί καταργήσεως των ποσοτικών περιορισμών και ειδικότερα των άρθρων 30 και 34 της Συνθήκης.

53 Ο κανονισμός 121/67, που ίσχυε κατά το χρόνο προσχωρήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, περιέχει στο άρθρο 9 ρητές διατάξεις περί καταργήσεως των τελωνειακών δασμών και ποσοτικών περιορισμών.

54 Το ότι αυτές οι διατάξεις δεν επανελήφθησαν στον κανονισμό 2759/75, σκοπός του οποίου ήταν να κωδικοποιήσει το σύνολο των υφισταμένων σχετικών διατάξεων, οφείλεται, όπως εξήγησε η Επιτροπή, στο γεγονός ότι αποτελεί τρέχουσα πρακτική να μη παρεμβάλλονται στο κωδικοποιημένο κείμενο των γεωργικών κανονισμών οποιεσδήποτε διατάξεις που απλώς επαναλαμβάνουν διατάξεις της ίδιας της Συνθήκης.

55 Από τα παραπάνω έπεται λοιπόν ότι, λαμβάνοντας υπόψη το σύστημα του ήδη ισχύοντος κανονισμού 2759/75, οι διατάξεις της Συνθήκης περί καταργήσεως των δασμολογικών και εμπορικών εμποδίων στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και ειδικότερα τα άρθρα 30 και 34 περί καταργήσεως των ποσοτικών περιορισμών και κάθε μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος επί των εισαγωγών και εξαγωγών πρέπει να θεωρούνται ως αναπόσπαστο τμήμα της κοινής οργανώσεως αγορών.

56 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 18ης Μαΐου 1977 στην υπόθεση 111/76, OFFICIER VAN JUSTITIE κατά VAN DEN HAZEL [(1977) ECR, σ. 909], αφότου η Κοινότητα προέβη, δυνάμει του άρθρου 40 της Συνθήκης, σε κανονιστική ρύθμιση της ίδρυσης κοινής οργανώσεως αγοράς σε δεδομένο τομέα, τα κράτη μέλη οφείλουν να απέχουν από τη λήψη κάθε μέτρου που θα μπορούσε να παρεκκλίνει από αυτήν ή να την παραβιάσει.

57 Για να εφαρμοστεί η απόφαση αυτή στην υπόθεση του PIGS MARKETING SCHEME, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η κοινή οργάνωση αγοράς χοιρινού κρέατος, όπως και οι άλλες κοινές οργανώσεις αγορών, βασίζεται στην αρχή της ανοικτής αγοράς, στην οποία κάθε παραγωγός έχει ελεύθερη πρόσβαση και της οποίας η λειτουργία ρυθμίζεται αποκλειστικά από τα όργανα που προβλέπονται από την οργάνωση αυτή.

58 Επομένως, κάθε διάταξη ή εθνική πρακτική που θα μπορούσε να μεταβάλει το ρεύμα των εισαγωγών ή εξαγωγών ή να επηρεάσει το σχηματισμό των τιμών της αγοράς, εμποδίζοντας τους παραγωγούς να αγοράζουν και να πωλούν ελεύθερα μέσα στο κράτος όπου είναι εγκατεστημένοι ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος υπό τους όρους που θέτουν οι κοινοτικοί κανόνες και να επωφελούνται άμεσα από τα μέτρα παρεμβάσεως ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα ρυθμίσεως της αγοράς που προβλέπει η κοινή οργάνωση, είναι ασυμβίβαστη προς τις αρχές αυτής της οργανώσεως.

59 Κάθε ενέργεια αυτού του είδους, η οποία γίνεται στην αγορά από οργανισμό που ιδρύεται από κράτος μέλος και η οποία δεν εμπίπτει στην κοινοτική ρύθμιση, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από την επιδίωξη ειδικών αντικειμενικών σκοπών οικονομικής πολιτικής, εθνικής ή περιφερειακής, δοθέντος ότι η κοινή οργάνωση αγοράς, όπως προκύπτει από την τρίτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου του κανονισμού 2759/75, αποβλέπει ακριβώς στην επίτευξη τέτοιων αντικειμενικών σκοπών σε κοινοτική κλίμακα, υπό όρους αποδεκτούς για το σύνολο της Κοινότητας και αφού ληφθούν υπόψη οι ανάγκες όλων των περιοχών της.

60 Κάθε παρέμβαση κράτους μέλους ή περιφερειακών εντεταλμένων αρχών του στους μηχανισμούς της αγοράς, πέρα από εκείνες που προβλέπονται ειδικά από τον κοινοτικό κανονισμό, συνεπάγεται τον κίνδυνο παρακωλύσεως της λειτουργίας της κοινής οργανώσεως αγοράς και δημιουργίας αδικαιολόγητων πλεονεκτημάτων για ορισμένες ομάδες παραγωγών ή καταναλωτών εις βάρος της οικονομίας άλλων κρατών μελών ή άλλων οικονομικών ομάδων μέσα στην Κοινότητα.

61 Σχετικά, είναι αδύνατο να γίνει δεκτό το επιχείρημα του BOARD, ότι η πολιτική του επί των τιμών εξαρτάται από τάσεις της αγοράς και επομένως δεν διαταράσσει το σχηματισμό τιμών σύμφωνα με τον κανονισμό.

62 Πράγματι, η κατάσταση αυτή με κανένα τρόπο δεν αποκλείει το γεγονός ότι οι επίδικες εθνικές διατάξεις έχουν ως αποτέλεσμα να θέσουν τους παραγωγούς σε θέση πλήρους εξαρτήσεως από τον BOARD και να τους απαγορεύσουν την πρόσβαση στην αγορά κατά τους όρους που προβλέπονται από τη Συνθήκη και την κοινή οργάνωση που ιδρύθηκε δυνάμει αυτής.

63 Εν προκειμένω, πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 2 του κανονισμού 2759/75, που προβλέπει σειρά μέτρων, τα οποία προορίζονται να ενθαρρύνουν τις επαγγελματικές και διεπαγγελματικές πρωτοβουλίες που επιτρέπουν τη διευκόλυνση της προσαρμογής της προσφοράς στις απαιτήσεις της αγοράς, χάριν ιδίως της καλύτερης οργανώσεως της παραγωγής, της μεταποιήσεως ή της εμπορίας των εν λόγω προϊόντων.

64 Εν τούτοις, η διάταξη αυτή επιτρέπει τη θέσπιση τέτοιων μέτρων μόνο στο πλαίσιο κοινοτικής διαδικασίας αποβλέπουσας στην εγγύηση της διασφαλίσεως των γενικών συμφερόντων της Κοινότητας και στην τήρηση των αντικειμενικών σκοπών που καθορίζονται με το άρθρο 39 της Συνθήκης.

65 Επομένως, στα ερωτήματα του RESIDENT MAGISTRATE προς το Δικαστήριο προσήκει η απάντηση ότι ένα σύστημα αγοράς, σε εθνική ή περιφερειακή κλίμακα, που θεσπίστηκε με τη νομοθεσία κράτους μέλους και διευθύνεται από οργανισμό, ο οποίος έχει εξουσία χάρη στα μέσα δημόσιου καταναγκασμού που διαθέτει, να ελέγχει τον τομέα της εν λόγω αγοράς ή μέρος αυτής με μέτρα όπως: η εξάρτηση της διαθέσεως στο εμπόριο εμπορευμάτων από την απαίτηση εγγραφής του παραγωγού στον εν λόγω οργανισμό, η απαγόρευση κάθε πωλήσεως που δεν γίνεται στον οργανισμό αυτό ή μέσω αυτού, υπό όρους που αυτός ο ίδιος προσδιορίζει, καθώς και η απαγόρευση κάθε μεταφοράς των εν λόγω εμπορευμάτων χωρίς την άδειά του, πρέπει να θεωρηθεί ασυμβίβαστο προς τις απαιτήσεις των άρθρων 30 και 34 της Συνθήκης ΕΟΚ και του κανονισμού 2759/75 περί κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος.

66 Πρέπει ακόμα να τονιστεί, απαντώντας στα ερωτήματα που υπέβαλε ο RESIDENT MAGISTRATE, ότι όλες οι διατάξεις που προεκτέθηκαν ισχύουν άμεσα και απονέμουν στα άτομα δικαιώματα, τα οποία οφείλουν να προστατεύουν τα δικαστήρια των κρατών μελών.

67 Το αποτέλεσμα αυτό απορρέει, αφενός, από την ίδια τη φύση των άρθρων 30 και 34 της Συνθήκης και, αφετέρου, από το άρθρο 189, κατά το οποίο οι κανονισμοί «ισχύουν άμεσα σε κάθε κράτος μέλος».

68 Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, τα αποτελέσματα που περιγράφηκαν ανωτέρω ισχύουν, κατά την Πράξη Προσχωρήσεως και ειδικά τα άρθρα 2, 42 και 60, πα-

ράγραφος 1 αυτής, σε ολόκληρο το έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου από 1ης Φεβρουαρίου 1973.

69 Σχετικά, το γεγονός ότι ένα από τα χαρακτηριστικά στοιχεία του PIGS MARKETING SCHEME — ήτοι οι MOVEMENT OF PIGS REGULATIONS — εισήχθη το 1972, μετά την ημερομηνία της Συνθήκης Προσχωρήσεως, δεν μεταβάλλει την κατάσταση αυτή, καθόσον η υπεροχή του κοινοτικού δικαίου έναντι των διατάξεων εθνικού δικαίου ισχύει αδιαφόρως των αντιστοίχων ημερομηνιών των εν λόγω διατάξεων.

70 Ο RESIDENT MAGISTRATE θέτει ένα ακόμα ειδικό ερώτημα, σχετικό με τους περιορισμούς που απορρέουν, όσον αφορά τη μεταφορά χοίρων, από την εφαρμογή των MOVEMENT OF PIGS REGULATIONS, προκειμένου να διαπιστώσει αν οι περιορισμοί αυτοί μπορούν ενδεχομένως να δικαιολογηθούν λόγω των δυσκολιών ελέγχου που προσφέρουν σε σχέση με ευρείας κλίμακας λαθρεμπορία, η οποία προφανώς γίνεται στα σύνορα μεταξύ της Βόρειας Ιρλανδίας και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας ένεκα της διαφοράς τιμών της «πράσινης λίρας» και της καταβολής νομισματικών αντισταθμιστικών ποσών που συνεπάγεται.

71 Ο BOARD υπογραμμίσει το σύνδεσμο που υπάρχει μεταξύ αυτής της πλευράς του PIGS MARKETING SCHEME και της καταστολής της λαθρεμπορίας.

72 Δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό ότι η απαγόρευση μεταφορών που είναι ασυμβίβαστη τόσο προς την ελευθερία του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών όσο και προς την κοινή οργάνωση αγοράς χοιρινού κρέατος, δικαιολογείται από το ότι ο περιορισμός αυτός μπορεί παρεμπιπτόντως να διευκολύνει τους μεθοριακούς ελέγχους και την καταπολέμηση ορισμένων πράξεων απάτης.

73 Η καταστολή τέτοιων καταχρήσεων, χωρίς την εξάλειψη της χρηματικής τους αιτίας μπορεί να επιδιωχτεί μόνο με μέσα που συμβιβάζονται με την κανονική λειτουργία της Κοινής Αγοράς.

74 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει επίκληση σκέψεων που αφορούν την καταστολή της απάτης, για να δικαιολογηθεί το σύστημα που αποτελεί το αντικείμενο της δίκης ενώπιον του RESIDENT MAGISTRATE.

75 Εν όψει των προεκτεθέντων, δεν παρίσταται αναγκαίο να δοθούν απαντήσεις στα ερωτήματα που υπέβαλε ο RESIDENT MAGISTRATE ως προς την ερμηνεία των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης και της σχέσης των διατάξεων αυτών με το άρθρο 37.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε ο RESIDENT MAGISTRATE, ARMAGH, με την από 19 Σεπτεμβρίου 1977 απόφαση και το από 10 Μαρτίου 1978 έγγραφο, αποφαίνεται:

1) **Ένα σύστημα αγοράς, επί εθνικού ή περιφερειακού επιπέδου, που έχει ιδρυθεί με τη νομοθεσία κράτους μέλους και διευθύνεται από έναν οργανισμό ο οποίος, έχοντας εξουσία, χάρη στα μέσα δημοσίου εξαναγκασμού που διαθέτει, να ελέγχει τον τομέα της εν λόγω αγοράς ή μέρος αυτής με μέτρα όπως: η εξάρτηση της διαθέσεως στο εμπόριο εμπορευμάτων από την απαίτηση εγγραφής του παραγωγού στον εν λόγω οργανισμό, η απαγόρευση κάθε πωλήσεως που δεν γίνεται παρά στον οργανισμό αυτό ή μέσω αυτού, υπό όρους που αυτός ο ίδιος προσδιορίζει, καθώς και η απαγόρευση κάθε μεταφοράς των εν λόγω εμπορευμάτων χωρίς την άδεια του ανωτέρω οργανισμού, πρέπει να θεωρηθεί ασυμβίβαστο προς τις απαιτήσεις των άρθρων 30 και 34 της Συνθήκης ΕΟΚ και του κανονισμού 2759/75 περί κοινής οργανώσεως αγοράς χοιρινού κρέατος.**

2) **Οι διατάξεις των άρθρων 30 και 34 της Συνθήκης ΕΟΚ και του κανονισμού 2759/75 ισχύουν άμεσα και απονέμουν στα άτομα δικαιώματα, τα οποία οφείλουν να προστατεύουν τα δικαστήρια των κρατών μελών.**

3) **Τα αποτελέσματα που περιγράφηκαν ανωτέρω ισχύουν, κατά την Πράξη Προσχωρήσεως και ειδικά τα άρθρα 2, 42 και 60, παράγραφος 1 αυτής, σε ολόκληρο το έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου από 1ης Φεβρουαρίου 1973.**

Kutscher Mackenzie Stuart Donner Pescatore

Sørensen O'Keeffe Bosco

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Νοεμβρίου 1978.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
H. Kutscher